

סיפור אהבה

בהשראת אגדה אמהרית

דמויות:

מספר/ת	-	צעירה
אישה	-	צעירה
בעל	-	צעיר
מכשף	-	מבוגר
אריה		

*הערה: במקום שמופיע *כתב יד* . *אמהרית*

תמונה 1

המקום ליד עץ בקדמת הבמה.

מספר/ת: אישה אחת לא חיה בשלום עם בעלה ולא ידעה מה לעשות על מנת להציל את הזוגיות שלה... או, הנה כבר שומעים אותם... (יוצאת)

בעל: (מנער לה את היד) תעזבי אותי בשקט...

אישה: חכה, מה אתה בורח?

{האישה ובעלה נכנסים, כאשר אחד לא נותן לשני לסיים את דבריו}

בעל: אָתְּ כבר לא מבשלת לי.

אישה: כי אתה כבר לא קונה בשוק.

בעל: אָתְּ כבר לא עושה לי כביסה.

אישה: הידיים כואבות מעבודה ואתה לא עוזר כמו פעם.

בעל: אָתְּ גם נוחרת בלילה.

- אישה: הנחירות שלך מעירות אותך ואתה חושב שאני נוחרת.
- בעל: איפה אָתְּ שהיית פעם?
- אישה: *כל היום אתה בבית ולא עושה כלום...*
- בעל: ...טמ את כל היום לא בבית. במקום להיות בבית את כל הזמן עושה "בוֹנָה" (משתה קפה של נשים בלבד) שותה קפה עם החברות שלך ומתעסקת ברכילות כל היום.
- אישה: תגידי לי דבר אחד טוב שאתה עושה בבית, ותגידי לי דבר אחד טוב שאתה עושה מחוץ לבית!
- בעל: אני עושה הרבה מאוד דברים טובים שיותר טוב שאני אשתוק.
- אישה: מה מהם הדברים טובים שאתה עושה? ...
- בעל: כל היום אתה מסתובב עם אלה שאתה קורה להם חברים שלך ובסוף הם צוחקים עליך מאחורי הגב. *אתה בכלל לא חי בבית*. אתה בא לבית רק כשאתה רוצה לאכול, או בלילה כשאתה רוצה לישון אתה פתאום נזכר שיש לך בית.
- בעל: ומתי את נמצאת בבית? *בוֹנָה* רכילות, רכילות *בוֹנָה*, והילדים מסתובבים ברחובות.
- אישה: (לקהל) מה אני אעשה על מנת לתקן את האהבה שלי ושל בעלי?
- בעל: (לקהל) ניסיתי הכול, קשה לי לשנות אותה. בזמן האחרון שנינו נעשינו עצבנים, אין הבנה, אין הסכמה, אין אהבה, אין סבלנות, בגלל זה אני בורח.
- אישה: (לבעלה) *אני לא יודעת מה לעשות אתך.*
- בעל: (לאשתו) ואני לא יודע מה לעשות אתך.
- אישה: נמאס לי מהמריבות שלנו. *אתה כל היום רק מתלונן*. אתה אשם.
- בעל: את אשמה, נמאס לי.
- אישה: חשבת פעם איך אנחנו הורסים את החיים שלנו בידינו? איפה אותו בעל שהיה לי? *נעלם*, נעלם... אני מרגישה שהפסקת לאהוב אותי, *נאסתי עליך?* ועכשיו תגידי לי את האמת. יש לך מישהי אחרת?
- בעל: אַתְּ האמת?

- אישה: רק את האמת.
- בעל: כן.
- אישה: (בתדהמה) כן, באמת?
- בעל: באמת-באמת. אָתְּ רצית את האמת.
- אישה: מי זאת?
- בעל: חשוב לך לדעת?
- אישה: בטח חשוב. אני מכירה אותה?
- בעל: את האמת? אָתְּ מכירה אותה.
- אישה: חברה שלי?
- בעל: חברה טובה שלך.
- אישה: מי זאת? (שמות אתיופיות: *צואמבאלא? פיטפיטי פופוקלי? איינסי?*)
- בעל: לא... (על כל שם מגיב בשלילה)
- אישה: צעירה יותר?
- בעל: את שואלת יותר מדי שאלות.
- אישה: חתיכת בוגד, אתה תגיד לי מי זאת או שאני אתחיל לצרוח!
- בעל: זאת אָתְּ האחרת.
- אישה: (לועגת לו) "זאת אָתְּ האחרת" ואתה חושב שאתה חכם? אין לך כבר מה להגיד? אתה כל הזמן רק מעמיד פנים, משחק, אתה סתם מתחנף ומאז שאתה מסתובב שם מחוץ לבית, אי-אפשר להגיד שנהיית יותר חכם. *השתנית אתה הולק*
מת 9999.
- בעל: תיזהרי איך שאת מדברת איתי.
- אישה: מה תעשה לי?
- בעל: יותר טוב שתשתקי!

- אישה: מה תעשה אם אני לא אשתוק? תרביץ לי? (מגישה לו את הלחי שלה)
- בעל: אני לא מרביץ חס וחלילה, אבל מה שכן, נפתח לך פה ככה גדול ואת השתנית לגמרי. את כבר לא עושה את הדברים שעשית בהתחלה. *את לא כמו פעם.* את מוזנחת ולא מטפלת בעצמך ונראית כמו אימא... לא חשוב. אני הולך.
- אישה: ואתה, מתגנדר ומטפל רק בעצמך ומזניח את המשפחה שלך. *תפריח*, תברח לך, תברח... תלך לחברים שלך שימשיכו ללמד אותך איך לדבר ככה לאישה...
- בעל: *אתה רק אורה אהפאייט ועכשיו אני כבר עצבנית.*
- מספר/ת: האישה חשבה והתלבטה, התלבטה וחשבה, וכדי להציל את חיי הנישואים החליטה ללכת אל *טנקוואי* - מכשף הכפר ולבקש ממנו עזרה. (במהלך דברי המספר/ת רואים את האישה שקועה במחשבות)

תמונה 2

אצל המכשף. נכנס עם שרפרף בידו. אישה נכנסת אחריו.

- מכשף: (בודק היכן יש השמש) פה יש זה שמש טובה, נשתזף. (יושב)
- אישה: איזה מזל שאתה פה.
- מכשף: *פלוס, מה קרה.* במה אני יכול לעזור לך?
- אישה: *אני אבקשת ממך, טנקוואי, מכשף יקר, הלב שלי עכשיו זה כמו סלע שנשבר לרסיסים, תציל אותי.*
- מכשף: חכי, בשביל זה את צריכה לשבת. (נותן לה לשבת ומתיישב על הגזע) תמשיכי, מה קרה?
- אישה: תציל את האהבה שלי לבעלי ותן לי תרופת אהבה שתוכל להחזיר את בעלי ואת האהבה שלנו כמו שהייתה בהתחלה.

- מכשף: איי... להחזיר אהבה כמו בהתחלה התחלה, אי-אפשר, רק עם בחור חדש תרגישי כמו בהתחלה התחלה...
- אישה: (מהרהר לרגע) אבל להחזיר אהבה ישנה שהייתה, בשביל להמשיך את האהבה של החיים שהייתה והתקלקלה, כן אפשר.
- מכשף: את רוצה להחזיר אהבה שהתקלקלה? כן? או לא?
- אישה: כן, בשביל זה באתי.
- מכשף: אז ספרי לי מה קרה? מה הבעיה? נבדוק, נראה.
- אישה: *היום בשלי ואני בקושי מסתכלים אחד על השני!* רק כשאנחנו רבים אנחנו מסתכלים אחד על השני כמו שני תרנגולים ששונאים. העיניים שלו כבר לא אוהבות כמו בעבר, ויש לו מבט של בחור כזה... כמו של מישהו אחר, כמו בחור זר שאני כבר לא מכירה בכלל. והלבבות שלנו הפכו לאבן. אולי אני צריכה להתגרש ממנו, מה אתה אומר?
- מכשף: איי... קשה, מקרה קשה-קשה... תראי, להתגרש? לא לא לא... אסור, אסור, אסור, זה לא טוב לילדים... כמה ילדים יש לכם?
- אישה: ארבעה שיהיו בריאים...
- מכשף: ארבעה זה קצת... ואתם עוד צעירים...
- אישה: יש לך איזו תרופה?
- מכשף: תראי... (נאנח) איי... *זאת בעיה עצומה...* את נוגעת בבעיה, אנושית, קשה, מסובכת, וקשה קשה, שהרבה מתלבטים בה, הרבה בני אדם מתקשים ו *מניס* *לפתור את זה והפכה לא מצליחים*, ואני יכול להגיד לך שאם את תתגרשי ותהיי לבד, זה בכלל לא טוב, בגלל שבחורה לבדה זה כמו אדמה בלי חיטה, בלי ירקות בלי פירות, רק עם עשבים שוטים...
אבל בשלי שאני מאוזן וצורה לעצמי...
- אישה: אני אגיד לך משהו, תקשיבי טוב טוב...
אם תצליחי, לתלוש ולהביא לי שלוש שערות משפם של *אריה*... צעיר, רק אז אני אוכל לתת לך תרופה לאהבה שלך.

אישה: אררה... (הוצאת קול אופיינית לתמיהה) איך אני, לאאאא, איך אני יכולה לתלוש שערות משפם של אריה צעיר? אם רק אתקרב אליו הוא יינשך אותי ויטרוף אותי, והילדים שלי יישארו בלי אבא ועכשיו גם בלי אימא. ככה אתה פותר בעיות של אהבה? לא, ככה לא פותרים בעיות של אהבה.
(לעצמה) מצטערת שבאתי.

מכשף: ואת יודעת איך פותרים בעיות של אהבה כמו שלך?

אישה: לא, בשביל זה באתי אליך.

מכשף: טוב, אז בשביל זה אני אומר לך שאת צריכה לתלוש ולהביא לי שלוש שערות משפם של אריה, ובלי שלוש השערות אני לא יכול לעזור לך.

אישה: אין לך משהו אחר? *תשטף 16/6*, אולי שאני אביא שיער של חיה יותר קלה, יותר קטנה, כמו חתול? כלב? אפילו עכבר, אני מסכימה.

מכשף: התרופה תצליח רק עם שערות משפמו של אריה.

אישה: ואריה זקן לא טוב?

מכשף: (עושה תנועת שליליות) רק צעיר.

אישה: אז אולי אפשר מהזנב שלו?

מכשף: (בחיוך) רק מהשפם!

אישה: איזה צרות עשיתי לי.

אז אתה יכול לכל הפחות לתת לי ברכה להצלחה?

מכשף: את זה אני יכול, בואי, אני אתן לך ברכה.

האישה מתקרבת והוא מניח את ידיו על ראשה ומברך במלמול, באמהרית.

תמונה 3 יער

מספר/ת: והאישה חשבה וחשבה, חשבה וחשבה, חשבה וחשבה. "היא אוהבת לחשוב". עד שכאב לה הראש מרוב מחשבות. ואז פתאום עלה בדעתה רעיון. לקחה את הילדים שישהו אצל הוריה ואחר כך הלכה לקצב "שהיה קרוב משפחה שלה" וביקשה ממנו כמות גדולה של בשר כבש ושלא יספר לבעלה. את הבשר שמה בתוך שק ויצאה ליער לחפש אריה צעיר ...
האישה הגיעה ליער לבדה, "פחדה נורא", טיפסה על עץ גבוה, ישבה על אחד מענפיו וחיכתה בסבלנות... בסבלנות...
לאחר זמן מה ראתה אריה צעיר, יפה, חזק ורעב מתקרב.

{רקע נשמעות שאגות אריה}

אריה: (נכנס ומדבר לעצמו) אני רעב, אני רעב מאוד, רעב מאוד! ...
(מרחרח) - אני מריח בשר אדם ...
- זה לא בשר אדם ...
(מריח את עצמו) - אני לא בן אדם, אני אריה... והריח בשר כבש, אני אומר לך!
(מריח את עצמו) - אני לא כבש, אני אריה. זה בשר אדם אני אומר לך!
- אני אומר לך זה בשר כבש!
- אני כבר לא מבין כלום, כנראה שחוש הריח שלי מתבלבל בגלל שאני צריך
חֵבְרָה, לביאה. הריחות מטשטשים לי את החושים ואני לא מבדיל בין בשר אדם לבשר כבש.
(נבהל) אולי אני צריך רופא?
(שואג שאגה גדולה) אני בריא... אני צריך חֵבְרָה דחוף!

{האישה זורקת לו נתח בשר}

אריה: (נבהל וניגש להריח את הבשר) מה זה? בשר מהשמים כמו ביציאת מצרים?
בדבר כזה עוד לא נתקלתי... כבר לא צריך לצאת לציד.
(מרחרח) ידעתי שזה כבש, מה אמרתי לך?
(אוכל. בסיום מסתכל למעלה, רואה את האישה ושואג שאגת תודה)
חסכת לי ציד...

האישה זורקת לו עוד נתח מבשר הכבש.

והוא טורף, ונרדם בעצלתיים.

האור יורד.

תמונה 4

מספר/ת: וכך למחרת חזרה האישה על אותה פעולה, אך הפעם ירדה קצת יותר למטה וזרקה את נתח הבשר יותר קרוב...

**{האישה זורקת את הבשר.
האריה טורף, שואג ונרדם.}**

אור יורד.

תמונה 5

מספר/ת: כך עשתה יום יום במשך חודש ימים, כאשר בכל פעם התקרבה אליו קצת יותר, עד שיום אחד, אחרי שלושים יום, הייתה כל כך קרובה אליו עד ש...

{האריה שואג שאגה על המספר/ת והמספר/ת}

המספר/ת: (בורח/ת מהבמה) אימ'לה...

{האישה יורדת מהעץ ומתחילה להאכיל את האריה מכף ידה, מלטפת אותו}

אישה: *אפיה יפה, כאמה שאתה יפה.* אתה אריה יפה, אתה כל כך חזק ואמיץ, אתה באמת המלך.

{האישה מתחילה לשיר לו באמהרית. (אפשר להוסיף ריקוד) כשהאריה מצטרף לשיר ולריקוד. בשלב מסוים הוא מתעייף ונרדם. האישה תולשת שלוש שערות משפמו, האריה מגיב קלות ובהנאה מתוך שינה. האישה משאירה את שארית האוכל ועומדת לצאת, אך פתאום רואה את האריה עוקב אחריה}

אישה: (נבהלת קצת) למה אתה עוקב אחרי? האוכל שם.

אריה: אני רוצה אותך.

אישה: לטרוף אותי?

אריה: לא, חס וחלילה.

אישה: אז מה אתה רוצה ממני?

- אריה: לבוא אתך.
- אישה: לך לאישה שלך.
- אריה: איך לי אישה.
- אישה: אתה צעיר חזק ויפה ואתה תמצא מהר מאוד לביאה.
- אריה: אני רוצה ללכת אתך.
- אישה: אני יש לי בעל כבר.
- אריה: אני אשמור עלייך.
- אישה: אני רוצה שבעלי יחזור אלי והוא ישמור עלי.
- אריה: אם הוא לא יחזור, אני אפחיד אותו ואחזיר אותו אלייך מהר מאוד, בכוח!
- אישה: אני לא רוצה שבעלי יחזור אלי מתוך פחד, או בכוח! אני רוצה שהוא יחזור אלי מתוך אהבה, מתוך זה שהוא רוצה אותי באמת, מבפנים! אתה מבין?
- אריה: בסדר מה שתגידי, (במסכנות) ניסיתי.
- אישה: ותיקח את מה שנשאר מבשר הכבש זה יעזור לך למצוא חברה, בהצלחה. (יוצאת)

**{האריה מזדקף ומלווה אותה במבט ארוך עד שהיא נעלמת.
לוקח את השק עם שארית האוכל ויוצא כשהוא מנענע את אחוריו לשמאל וימין}**

תמונה 6

אצל המכשף

מספר/ת מציצה לבדוק אם האריה עדיין ישנו. ואומרת מהר את המשפט ונעלמת.

- מספר/ת: והאישה חזרה מיד לביתו של המכשף שמחה ומאושרת...
- מכשף: (יושב והורג נמלים במקל ההליכה עד שנעקץ ברגלו) אי...
(מוציא הנמלה ממכנסיו) נמלה, כמה קטנה ככה חזקה, ככה אמיצה...
(מניח אותה על האדמה ועוקב אחריה) עוד אחת? ...

- אישה: (בריצה) הצלחתי!
- מכשף: *את צורף אפסיו לי* שהצלחת להביא שלוש שערות משפם של אריה צעיר?
- אישה: כן, הנה תראה. (מראה)
- מכשף: (מופתע) איך עשית את זה?
- אישה: לקחתי הרבה בשר כבש מדוד שלי הקצב. בכל יום נתתי לאריה מנה של בשר ובכל יום התקרבותי קצת יותר, עד שיום אחד אחרי חודש ימים הצלחתי להתקרב אליו, הייתי כל כך קרובה אליו שנתתי לו את האוכל מכף היד שלי וכשהוא נרדם תלשתי מהשפם שלוש שערות כפי שבקשת.
- מכשף: *נפאת בחוכמה*. נהגת בחוכמה.
- אישה: הנה קח את שלוש השערות ותכין לי את תרופת האהבה שהבטחת לי.
- מכשף: (מריח את השיער) נכון, זה של אריה צעיר...
- אבל אני לא יכול לתת לך תרופת אהבה.
- אישה: מה קרה למה לא?
- מכשף: אין תרופה לאהבה. את לא צריכה את התרופה.
- אישה: אחרי כל המאמצים, הפחדים, שקשקתי מפחד שיטרוף אותי ועכשיו אתה...
- מכשף: (קוטע אותה) *אני אומר לך שאין צורף...*
- אישה: (כועסת) כן יש צורף! סיכנתי את החיים שלי ועכשיו אתה מסרב לתת לי את התרופה שהבטחת לי?! *סתם עבצת עלי!* עשית ממני צחוק.
- מכשף: (מחייך) אין לך צורך בכשפים, גם לא בשיקוי של תרופת אהבה. אם הצלחת בסבלנות כזאת ובאומץ לב כזה להתקרב לאריה צעיר ומסוכן כל כך, אני בטוח שתצליחי עם פחות סבלנות ומאמץ להתקרב לבעלך ולהחזיר את האהבה שלכם כפי שהייתה. (מפזר באוויר את שלוש השערות) *"השפיל לבנות בית צריף"*
- סבלנות*. "בשביל לבנות בית צריך סבלנות".
- האישה מביטה במכשף, מחייכת מאושר ומסמנת בידה כאילו אומרת: "איזה ערמומי אתה" ושניהם קופאים בזמן שהמספר/ת נכנס/ת. אור יורד מעליהם ועולה מיד למספרת.**

תמונה 7

קידמת במה

מספר/ת: (מופיעה בצד אחר של הבמה) ...ואכן, האישה נפגשה עם בעלה מרחוק וכך הם התחילו את השיחה...

{הבעל והאישה עומדים ליד כניסות נפרדות משני צדי הבמה, עומדים, גונבים מבטים מבוישים אחד לשנייה ושותקים}

מספר/ת: (לאחר המתנה בסבלנות) אולי תתחילו כבר לדבר...

אישה: (בביישנות) שלום.

בעל: אני לא שומע אותך, תעשי צעד קדימה...
תתקרבי.

אישה: (מתקרבת צעד) עכשיו אתה שומע יותר טוב?

בעל: קצת יותר טוב, תעשי עוד צעד.

אישה: קודם אתה תעשה שני צעדים ואחר כך אני.

בעל: (עושה צעדים) עכשיו תורך.

אישה: (עושה צעד) התגעגעת אלי?

בעל: קודם תגידי את.

אישה: קודם תגידי אתה.

בעל: קצת.

אישה: וכמה קצת.

בעל: קצת הרבה.

אישה: ועכשיו מה?

בעל: אני כועס.

אישה: עוד פעם אתה מתחיל?

בעל: לא, (מחייך) זה היה בצחוק.

אישה: אז תעשה שלושה צעדים אלי.

בעל: נעשה ביחד, בסדר?

אישה: בסדר מה שתרצה.

{עושים. הם כבר קרובים זה לזו}

בעל: אני התגעגעתי למגע שלך.

אישה: ואני למבט שלך.

{אוחזים באצבעות בביישנות, מניעים ידיים בעדינות כמו שני ילדים}

בעל: אני אכין לך אינג'רה.

אישה: אני אכין לך טָלָה.

מספר/ת: (על רקע מוזיקה) ...והוא תיזר אחריה בריקוד והיא החזירה לו תיזור בריקוד וככה הם תזרו להיות ביחד כמו בהתחלה, והאישה הבינה כי צדק הַטְנָקוּאִי המכשף, והעצה שנתן לה הייתה טובה וחכמה מכל התרופות שבעולם...

{האריה מופיע וצופה בהם כמשגיח על הזוג}

בעל: אני כל כך שמח שבא לי לריקוד.

אישה: אמרת בדיוק את המילים שלי.

(מבחינה באריה) מעכשיו מישו ישמור עלינו.

הזוג רוקד. המספר/ת מצטרף/ת אליהם. קצב הריקוד הולך וגובר.

האריה רוקד ברקע.

אור ירד. חושך.